

Sygn. akt I C 271/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sądowy Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę:

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.841,04 złotych (cztery tysiące osiemset czterdzieści jeden 4/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 maja 2017 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 1.719,30 złotych (tysiąc siedemset dziewiętnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

Sygn. akt I C 271/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2017 roku (...) sp. z o.o., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 4.955,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 553,50 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dochodzi zapłaty z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy za szkodę powstałą w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 19 września 2016 roku, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do A. N. pojazd marki F. (...), nr rej. (...). W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 3.666,27 zł. Powódka nabyła przedmiotową wierzycelność w drodze przelewu. W jej ocenie kwota wypłacona przez ubezpieczyciela jest rażąco zaniżona. Wedle wyceny sporządzonej przez Krajowe Centrum (...) sp. z o.o. na zlecenie powódki, rzeczywisty koszt naprawy pojazdu wynosił 7.959,37 zł. W przedmiotowym postępowaniu powódka dochodzi zatem kwoty 4.955,28 zł stanowiącej różnicę między rzeczywiście przyznany odszkodowaniem a rzeczywistym kosztem naprawy pojazdu, a także kwoty 533,50 zł tytułem zwrotu kosztów zlecenia wyceny pojazdu.

/pozew k. 2-5/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądania powódki w całości. W pierwszej kolejności wskazał, że oprócz wskazanej przez powódkę sumy wypłacił poszkodowanemu tytułem odszkodowania także kwotę 5,56 zł. Wskazał ponadto, że złożona przez nią kalkulacja szkody jest zawyżona, a wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota w całości zaspokaja roszczenie powódki. Kosztorys przedstawiony przez powódkę zakładał użycie podczas naprawy części nowych i oryginalnych, co bezzasadnie podwyższy wartość pojazdu i polepszy jego stan techniczny w stosunku do stanu sprzed szkody.

/odpowiedź na pozew k. 53 – 55/

Do zakończenia sprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 sierpnia 2016 roku w Ł., pod marketem C. na ul. (...) doszło do wypadku drogowego, w którym został uszkodzony pojazd marki F. (...), nr rej (...), należący do A. N.. Poszkodowany wyjeżdżając w parkingu został uderzony w lewy bok przez pojazd K. C.'ed. Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja, która stwierdziła że winę za kolizję ponosi kierujący pojazdem K..

/bezsporne, zeznania świadka A. N. k. 107 – 108 znacznik czasowy 00:08:04/

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

/bezsporne/

W kalkulacji naprawy pojazdu sporządzonej przez pozwanego w trakcie postępowania likwidacyjnego koszt naprawy został oszacowany na kwotę 3.666,27 zł. Przy jej sporządzaniu zastosowano stawkę 56 zł/rbg i części zamienne z kategorii O, Q, P, PJ, od których ceny potrącono 18% wartości. Ceny materiału lakierniczego zostały natomiast obniżone o 33%.

/kalkulacja naprawy k. 32 – 41/

Decyzją z dnia 13 września 2016 roku pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 3.666,27 zł. Na mocy decyzji z dnia 16 września 2016 roku przyznano dodatkowo 5,56 zł.

/decyzje k. 42, 60 /

Kwotę uzyskaną od ubezpieczyciela poszkodowany przeznaczył na częściową naprawę pojazdu. Naprawa została przeprowadzona z użyciem nowych części, w autoryzowanym serwisie producenta. Po przedstawieniu kosztorysu w (...) poszkodowany został poinformowany przez pracownika, że kosztorys jest „dziwnie skonstruowany”, gdyż nie uwzględniono w nim całokształtu potrzebnych prac naprawczych, np. wymiany obu amortyzatorów.

/zeznania świadka A. N. k. 107 – 108 znacznik czasowy 00:08:04/

W dniu 9 grudnia 2016 roku A. N. przeniósł w drodze cesji przysługującą mu wobec pozwanego wierzytelność na (...) sp. z o.o. (obecnie EuCO Cesje sp z o.o.).

/umowa k. 15 – 16/

W wykonanej na zlecenie powódki ocenie techniczno – ekonomicznej koszt naprawy przedmiotowego pojazdu został określony na kwotę 7.959,37 zł. Uwzględniono w niej użycie oryginalnych elementów zamiennych opatrzonych logo producenta oraz stawkę 120 zł/rbg. Koszt sporządzenia opinii wynosił 553,50 zł.

/ocena k. 21 – 30, faktura VAT k. 31/

Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu wynosił 7.959,37 zł. Celem przywrócenia pojazdu do stanu przed kolizji z zachowaniem standardów jakości i bezpieczeństwa koniecznej jest użycie nowych oryginalnych części zamiennych opatrzonych logo producenta. Użyta stawka za roboczogodzinę 120 zł/rbg plasuje się poniżej średniej stawki za roboczogodzinę na rynku (...).

/opinia biegłego G. H. k. 117- 155, opinia uzupełniająca k. 166 – 169/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego złożonego do akt sprawy. Jako, że osią sporu pozostawał rzeczywisty koszt naprawy przedmiotowego pojazdu a obie strony przedstawiły odmienne kosztorysy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Sporządzona przez biegłego opinia została uznana przez Sąd za wiarygodną i profesjonalną. Opinia została zakwestionowana przez stronę pozwaną, jednakże po sporządzeniu opinii uzupełniającej wszelkie wątpliwości zostały w ocenie Sądu rozwiane. Sąd zgodził się z wnioskami biegłego w całości i przyjął je za swoje.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego na okoliczność kosztu naprawy pojazdu przy użyciu części używanych. W ocenie Sądu wniosek zmierzał jedynie do bezzasadnego przedłużenia postępowania. Jak wskazał biegły w swoich poprzednich opiniach, i co zostało także wskazane w orzecznictwie, naprawę pojazdu wykonuje się przy użyciu nowych części. Wykorzystanie używanych części wiąże się z obniżeniem standardów bezpieczeństwa, a także jest trudne do oszacowania ze względu na uzależnienie ceny części od aktualnego rynku „drugiej ręki”, na którym elementy sprzedawane są jednostkowo i nie są na bieżąco uzupełniane, co wiąże się z ryzykiem braku potrzebnych części w okresie naprawy pojazdu. Wysokość należnego odszkodowania oparta jest więc na rzeczywistych kosztach naprawy przy użyciu części fabrycznie nowych, a dodatkowa opinia biegłego zawierająca żądany przez pozwanego kosztorys nie miałaby wpływu na ustalenie wartości należności.

Sąd pominął dowód z wezwania do zapłaty złożonego przez stronę powodową, jako że powódka nie udowodniła, że przedmiotowe wezwanie zostało wysłane stronie przeciwnej.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W przedmiotowym postępowaniu poza sporem pozostawało, iż w dniu 29 sierpnia 2016 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie pojazdu należącego do poszkodowanego. Pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie wysokość dochodzonego przez powódkę odszkodowania.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie zaś z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Dz.U. z 2016 r. poz. 2060 t. j.) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje art. 436 k.c., w tym w odniesieniu do szkód powstałych w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody zgodnie z § 2 art. 436 k.c. odpowiedzialność ta następuje na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy sprawcy.

Okoliczność uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanego jest bezpośrednim następstwem zdarzenia objętego umową. W takiej sytuacji nie powinien budzić wątpliwość fakt stosowania w tym przypadku w/w przepisów.

Odszkodowanie, jakie zobowiązany jest w takiej sytuacji wypłacić zakład ubezpieczeń, obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy.

Przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego należy rozumieć o doprowadzenie jej do stanu używalności tożsamego ze stanem tej rzeczy przez wyrządzeniem szkody. W przypadku pojazdu mechanicznego przez taki stan używalności należy rozumieć przywrócenie mu sprawności technicznej. Obowiązek ten spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. Zgodnie z art. 361 par. 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwo działania bądź zaniechania. Wymiana uszkodzonych elementów na nowe, w przypadku gdy nie jest możliwe ich naprawa, traktowane jest jako normalne następstwo zdarzenia, z którym związane jest wyrządzenie. Jak wskazuje Sąd Najwyższy, zastąpienie w toku naprawy pojazdu elementów zepsutych częściami nowymi zaliczane jest do celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków poniesionych w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Zakład ubezpieczeń nie może nakładać na poszkodowanego obowiązku zapewnienia części zamiennych o podobnym stopniu zużycia, co elementy wymieniane. Skutkowałoby to bowiem rozłożeniem ciężaru świadczenia między zakład ubezpieczeń a poszkodowanego. Poszkodowany ma prawo do żądania od zakładu ubezpieczeń naprawienia szkody w całości, zwłaszcza przez przywrócenie stanu poprzedniego pojazdu nie tylko w kwestii możliwości jego używania, ale także i bezpieczeństwa jazdy. Wykorzystywanie używanych części wiąże się z możliwością większej awaryjności pojazdu oraz pogorszeniu jakości jazdy. Zakład ubezpieczeń jest więc zobowiązany do ustalenia i wypłacenia odszkodowania w wysokości uwzględniającej wykorzystanie wymianę elementów pojazdu na fabrycznie nowe. (por. Wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2012 roku, III Czp 80/11).

Jak zauważa powołany biegły sądowy w swojej opinii, w przedmiotowej sprawie użycie nieoryginalnych części zamiennych nie przywróci pojazdu do stanu sprzed szkody. Niższa cena zamienników łączy się bowiem z gorszą jakością wykonania części i brakiem gwarancji producenta na jej bezproblemowe wykorzystanie. Części alternatywne różnią się od oryginalnych nie tylko sposobem wykonania, ale także i materiałem czy poszczególnymi właściwościami, takimi jak odporność na korozję czy wytrzymałość cieplna. Wskazana przez biegłego stawka roboczogodziny została ustalona w oparciu o ceny rynku lokalnego. W ocenie Sądu wskazanie przez pozwanego „preferencyjnych” warsztatów znajdujących się w S., I. czy R. nie dowodzi tego, że wskazana przez pozwanego stawka roboczogodziny odpowiada standardom rynkowym. Nie można bowiem oczekiwać, że poszkodowany zdecyduje się naprawiać samochód w warsztacie oddalonym o kilkaset kilometrów od jego miejsca zamieszkania.

W niniejszej sprawie Sąd uznał zatem, że określona przez pozwanego kwota odszkodowania tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu nie pokryła w całości rzeczywistego kosztu naprawy. Sąd uznał za bezzasadne oparcie kosztorysu na obniżonych cenach usług i elementów. Szacowany koszt naprawy przy użyciu zalecanych części wynosił 7.959,37 zł. Jako, że została już wypłacona kwota odszkodowania w wysokości 3.671,83 zł, należna dopłata wynosi 4.287,54 zł. Powództwo ponad tę kwotę w tym zakresie podlegało zatem oddaleniu.

Sąd uznał za zasadne w całości żądanie przez powoda kwoty 553,50 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej wyceny naprawy pojazdu. Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. III CZP 24/04). Jako że pozwany niezasadnie zaniżył należne poszkodowanemu odszkodowanie w oparciu o nierzetelny kosztorys, powód zmuszony był do poniesienia kosztów sporządzenia prywatnej wyceny. Bez jej uzyskania bowiem nie wiedziałby, jakiej orientacyjnie kwoty może dochodzić na drodze sądowej.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. i zasądzono od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załącznikami to jest od dnia 13 maja 2017 roku do dnia zapłaty. Sąd oddalił powództwo w tej części w pozostałym zakresie. Pozwany dopiero bowiem z chwilą doręczenia odpisu pozwu i załączników mógł zapoznać się z treścią żądania, powódka zaś nie wykazała, aby skutecznie wezwała ubezpieczyciela do zapłaty żądanej kwoty w terminie wcześniejszym. Powód załączył do akt pismo wzywające pozwanego do zapłaty

żądanych kwot ale, jak już zostało wskazane, nie przedstawił dowodu na to że pozwany otrzymał to pismo i się z nim zapoznał. Oddaleniu podlegało zatem także roszczenie w zakresie skapitalizowanych odsetek.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c. Strona powodowa uległa żądaniu w jedynie nieznaczej części, zatem należy jej się całkowity zwrot kosztów postępowania.

Na koszty procesu powódki, w łącznej wysokości 1.719,30 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 474 zł, wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 248 zł, koszty zastępstwa procesowego radcy prawnego w kwocie 900 zł (na podstawie § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. 2015, poz. 1804 ze zm., w brzmieniu obowiązującym na datę wytoczenia powództwa), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 554,30 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.